

מי הם גוזליו? אלו הם ישראל, שהם כמו גוזלים שמצפצפים לה בכמה צפצופים של תפלה, ויורדת אליהם, לכל אחד מורידה לו מזון פראוי לו. למי מורידה מזון של התורה, שהוא מזון הנשמה, למי מורידה מזון הגוף, לכל אחד כפי רצונו.

דבר אחר אם תשפבון, זו האם העליונה, שהיא תפלת השבת, שצריכים שפתים לקבל אותה בערב שבת, שהיא נשמת כל חי, היא יורדת על ראש צדיק שהוא יום השביעי, לשון למודים קוראים אותו, והיא שורה עליו בין שתי שפתים, שהם נצח והוד. ושבת הוא פה, (פה) שנפתח בערב שבת לקבל אותה בתפלת השבת הזו, שהרי תפלת השבת נקראת קבלה, וממנה מקבלות כל הספירות זה מזה, ובה תפלתו של אדם מקבלת לפני יהו"ה, והיא תפלת עשרת ימי תשובה, והיא ה' עליונה שתקנו בה חמש תפלות ביום הכפורים.

אבל שבת היא שכינה תחתונה, כלולה משלשה אבות, שהם שלשת הענפים של ש' של שבת, ב"ת יחידה היא נקדה בחלל שלה, והיא חג של כל (שכולל כל) ימים טובים, עליה נאמר היושב על חוג הארץ.

אבל נשמה יתרה בשבת ובמים טובים ובכל המוספים, היא האם העליונה, תוספת רוח הקדש, תפלה של ששת ימי החל, שלש פעמים בכל יום, היא השכינה התחתונה, הכלל של שמונה עשרה תפלות, שלש פעמים ביום, עולים בששה ימים שמונה עשרה, ועל שמו נקראת תפלת כל פ"ה. בימי החל מביאים לה

דלא דחילת מפל עופין דעלמא, ונחתא בכמה מזונין לבנהא, הדא הוא דכתיב (דברים לב יא) כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף, (דף טו ע"ב) מאן גוזליו, אליו אינון ישראל, דאינון כגוזלמיא מצפצפין לה בכמה צפצופין דצלותא, ונחתת לגבייהו, לכל חד נחתא ליה מזונא פדקא יאות ליה, למאן נחתא מזונא דאורייתא דאיהי מזונא דנשמתא, למאן נחתא מזונא דגופא, לכל חד פפום רעותיה.

דבר אחר אם תשפבון, דא אימא עלאה, דאיהי צלותא דשבת, דצריכין שפון לקבלא לה בערב שבת, דאיהי נשמת כל חי, איהי נחתא על ראש צדיק דאיהו יום השביעי, לשון למודים קרינן ליה, ואיהי שריא עליה בין תרין שפון דאינון נצח והוד.

ושבת איהי פה, (נ"א פתח) דאתפתחא בערב שבת לקבלא לה בהאי צלותא דשבת, דהא צלותא דשבת אתקריאת קבלה, ומינה מקבלין כל ספיראן דין מן דין, ובה צלותא דבר נש מקובלת קדם יהו"ה, ואיהי צלותא דעשרת ימי תשובה, ואיהי ה' עלאה, דתקיננו בה חמש צלותין ביומא דכפורי.

אבל שבת איהי שכינתא תתאה, פלילא מתלת אבהן, דאינון תלת ענפין דש' דשפ"ת, ב"ת יחידה איהי נקודה בחלל דילה, ואיהי חג דכל (נ"א דכליל כל) יומין טבין, עליה אתמר (ישעיהו מ כב) היושב על חוג הארץ.

אבל נשמתא יתירא בשבת וביומין טבין ובכל מוספין, איהי אימא עלאה, תוספת רוח הקדש, צלותא דשית יומין דחול תלת זמנין בכל יומא, איהי שכינתא תתאה, פללא דתמני סרי צלותין, תלת זמנין ביומא,

סלקין בשית יומין ח"י, ועל שמיה אתקרי תפלת כל פ"ה, ביומין דחול

אֵייתִי לָהּ מְזוֹנָא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אֲכָל בְּשַׁבַּת וַיּוֹמִין טָבִין אֵייתִי לָהּ מְזוֹנָא עַל יְדֵי קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, וְוִי לֹא־תִתָּא דֹא־תִפְרַנְסַת עַל יְדֵי שְׁלִיחָא, וְהָא אוֹקְמוּהוּ בִּיּוֹנָה, דֹּא־תִמַּר (בראשית ח יא) וְהִנֵּה עֲלָה זֵית טָרֵף בְּפִיָּה, וְאִמַּי עֲלָה זֵית, אֲלֵא אִמַּרְת יוֹנָה, רַבּוֹן עֲלִמִין, תְּהֵא מְזוֹנָא דִּילִי מְסוּרָה בִּידֵךְ וְתֵהא מְרִירָא כְּזֵית, וְלֹא תֵהא מְתוּקָה וּמְסוּרָה בִּידֵי שְׁלִיחַ, וְשְׁלִיחַ בְּהֵאִי אֲתֵר דָּא מְטַטְרוּ"ן, וְעוֹד שְׁכִינְתָּא אֲתִקְרִיאַת צְלוּתָא דְּפִסְחָא מְסַטְרָא דִּימִינָא, צְלוּתָא דְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה מְסַטְרָא דְּשְׁמַאֲלָא, צְלוּתָא דְּשְׁבוּעוֹת מְסַטְרָא דְּאִמְצַעִיתָא, יְהוּ"ה אִיהִי בְּכָל אֲתֵר לְקַבְּלָא לָהּ, (וּלְתַקּוּנֵי מֵאֵי קַרְבָּא).

מְזוֹן עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אֲכָל בְּשַׁבַּת וַיּוֹמִים טוֹבִים מְבִיאִים לָהּ מְזוֹן עַל יְדֵי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא. אוֹי לֹא־שָׂה שְׁמַת־פְּרַנְסַת עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, וְהָרִי פְּרֻשׁוּהוּ בִּיּוֹנָה, שְׁנֵאֲמַר וְהִנֵּה עֲלָה זֵית טָרֵף בְּפִיָּה, וְלָמָּה עֲלָה זֵית? אֲלֵא אִמַּרְתָּ הַיּוֹנָה, רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, יְהִיָּה מְזוֹנֵי מְסוּר בִּידֵךְ וְיִהְיֶה מְרוּר כְּזֵית, וְלֹא יִהְיֶה מְתוּק וּמְסוּר בִּידֵי שְׁלִיחַ, וְהַשְׁלִיחַ בְּמִקּוּם הַזֶּה זֶה מְטַטְרוּ"ן, וְעוֹד, שְׁכִינָה נִקְרֵאת תְּפִלָּה שֶׁל פִּסַּח מִצַּד הַיָּמִין, תְּפִלַּת רֵאשׁ הַשָּׁנָה מִצַּד הַשְּׂמָאל, תְּפִלַּת שְׁבוּעוֹת מִצַּד הָעֲמוּד הָאִמְצַעִי, יְהוּ"ה הוּא בְּכָל מְקוֹם לְקַבֵּל אוֹתָהּ (וּלְתַקּוּן אַת בְּלִי הַקָּרֵב).

דְּבַר אַחַר שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהוּ"ה (מיכה ב) מָאן רִיב יְהוּ"ה וּמָאן הָרִים, רִיב יְהוּ"ה דָּא שְׁכִינְתָּא, הָרִים אֲלִין אֲבָהוֹן, רִיב אִיהִי קְטֻטָּה וּמְחַלְקַת לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, עַל בְּנֵהָ דְּאִינוּן בְּגֻלוּתָא, וּבְזַמְנָא דְּלֹאוּ אִינוּן בְּגֻלוּתָא, אִיהִי רִיב לְגַבִּיָּה עַל אִינוּן מְסַכְנִין דְּאֲזִלִין מִתְתַּרְכִּין מֵאֲתַרְיָהוּ, בְּגִין דִּי־רַחֵם עֲלֵיהוּ, וּקְרָא אוֹכַח, הֵדָּא הוּא דְּכַתִּיב (ישעיה כז ח) אוּ יַחֲזֵק בְּמַעוּזֵי, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי, שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי, תִּרִי שְׁלָמֵי, חַד עִם שְׁכִינְתָּא דְּאִיהִי רִיב לְגַבִּיָּה עַל מְסַכְנָא, וּמָאן אִיהוּ מְסַכְנָא דְּעַבְדַּת רִיב בְּגִינָהּ, דָּא מְסַכְנָא דְּאִיהוּ מְסַטְרָא דְּצַדִּיק, וְכָל שְׁפָן פֶּד צַדִּיק דְּאִיהוּ חֲרִב וְיָבֵשׁ בַּח"י בְּרַכָּאן דְּצְלוּתָא, וְצוּוּחִין לְגַבִּי קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאֲתַמַּר לְגַבִּיָּהוּ (משלי א כח) אַז יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

דְּבַר אַחַר, שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהוּ"ה, מַה זֶה רִיב יְהוּ"ה וּמַה זֶה הָרִים? רִיב יְהוּ"ה זו הַשְּׁכִינָה, הָרִים אֵלוּ הָאֲבוֹת, רִיב הִיא קְטֻטָּה וּמְחַלְקַת לְקוֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל בְּנֵיהָ שְׁהֵם בְּגֻלוּת, וּבְזַמְנָן שְׁאִינְם בְּגֻלוּת, הִיא רִיב אֲלִיו עַל אוֹתָם הָעֲנִיִּים שֶׁהוֹלְכִים מְגֻרָשִׁים מִמְּקוֹמָם כְּדֵי שְׁיַרְחֵם עֲלֵיהֶם, וְהַכְּתוּב מוֹכִיחַ, זֶהוּ שְׁכַתוּב אוּ יַחֲזֵק בְּמַעוּזֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי, שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי. שְׁנֵי שְׁלוֹמוֹת, אֶחָד עִם הַשְּׁכִינָה, שֶׁהִיא רִיב אֲצִלוּ עַל הָעֲנִי, וּמִי הוּא הָעֲנִי שְׁעוֹשֶׂה רִיב בְּשִׁבְלֵוּ? זֶהוּ הָעֲנִי שֶׁהוּא מִצַּד שֶׁל צַדִּיק, וְכָל שְׁפָן כְּשֶׁצַּדִּיק שֶׁהוּא חֲרִב וְיָבֵשׁ בְּשִׁמּוֹנָה עֲשֶׂרָה הַפְּרֻכוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה, וְצוּעִקִים לְקוֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנֵאֲמַר אֲלֵיהֶם אַז יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

וּכְמוֹ שְׁשִׁכְנָה הַתַּחְתּוֹנָה הִיא רִיב עַל צַדִּיק שֶׁהוּא ח"י הָעוֹלָמִים, חֲרִב וְיָבֵשׁ, (חֲרִב מִבֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְיָבֵשׁ מִנְּסֻכִים וְעוֹלוֹת) כִּף הוּא רִיב הַשְּׁכִינָה

וּכְמוֹ דְּשְׁכִינְתָּא תִּתָּא אִיהִי רִיב עַל צַדִּיק דְּאִיהוּ ח"י עֲלִמִין, חֲרִב וְיָבֵשׁ, (חֲרִב מִבֵּי מִקְדָּשׁא וְיָבֵשׁ מִנְּסֻכִים וְעוֹלוֹת), הֵכִי אִיהוּ רִיב שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה בְּגִינָה עִם קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, וְעֲלֵיָהוּ אֲתַמַּר (דְּבָרִים יז ח) דְּבָרֵי רִיבוֹת